

PÅ OPPDAGELSESFERD HOS DE GAMLE GRESKE

Av Line Loftesnes

Hva jeg egentlig forventet da jeg dro til Athen, vet jeg ikke. Jeg søkte på impuls, takket ja til plassen nesten på impuls, pakket kofferten min og dro to måneder senere. Det jeg vet, er at jeg fremdeles savner Athen nesten

hver dag, et halvt år etterpå, og at byen nesten ble som en hjemby for meg. Jeg bodde i Athen i seks uker i januar og februar 2015, i forbindelse med at jeg tok faget ANT2222, «Athen i klassisk tid», som er et ekskursjons-emne. Det betyr at faget jeg tok var i regi av Det Norske Institutt i Athen (drevet av universitetene i Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø), som blir ledet av professor i filosofi ved Universitetet i Oslo, Panagiotis Dimas. Kurset var i liten grad direkte orientert mot filosofistudenter, men vi hadde både Platon og Aristoteles på pensum, og en fantastisk filosofiforelesning om Sokrates' forsvarstale med Panagiotis.

Undervisningsopplegget i Athen var todelt. Først hadde vi tre uker med forelesninger med Christine Amadou og Eirik Welo fra IFIKK ved UiO. I løpet av disse ukene fikk vi undervisning i idéhistorie og noe retorikk, der vi leste taler fra blant annet Perikles samt flere av Platons verker, og Aristoteles' *Poetikken*. Vi hadde også byvandringene rundt i Athen flere ganger i uka. De neste tre ukene hadde vi flere byvandringene og ekskursjoner, denne gang rundt om ellers i Hellas ledet av arkeolog Michael Wedde. Byvandringene gikk til Platons akademi samt mange av stedene Platon har lagt dialogene til. Å gå på Aeropagoshøyden, der Sokrates ble dømt til døden, agora (det gamle torget, sentralt i Athen), og se ruinene av det man tror var Sokrates'

Å gå på Aeropagoshøyden, der Sokrates ble dømt til døden, agora (det gamle torget, sentralt i Athen), og se ruinene av det man tror var Sokrates' fengsel, er ganske spesielt for en filosofistudent.

fengsel, er ganske spesielt for en filosofistudent. I tillegg var vi selvfølgelig på Akropolis, Pnyx (stedet der folkeforsamlingen møttes) og Dionysosteateret, for å nevne noe.

Det fantastiske med Athen, er at de arkeologiske ste-

dene ikke ligger bortgjemt, men preger bykjernen. Akropolishøyden var landemerket vi orienterte oss etter før, og etter, vi ble kjent i byen. Vi gikk opp på Aeropagoshøyden, som er nedenfor Akropolis, for å se solnedgangene, der det også samlet seg lokale. Pnyx ligger som en diger gresslette i en del av parkområdene som er fulle av oliventrær. Alt ligger i sentrum, og i gangavstand til hverandre. Det er vel i grunnen bare Platons akademi som ligger bortgjemt, og det gjorde det også i antikkens Athen.

Vi var en gruppe på 14 studenter som tok kurset «Athen i klassisk tid». Det var en blanding av studenter fra UiO og UiB, og en rekke ulike studieretninger var representert. De fleste studerte historie eller arkeologi, men idéhistorie og kunsthistorie var også representert. Jeg var den eneste filosofistudenten, men det gjorde ingenting, ettersom det var både morsomt og lærerikt med de ulike perspektivene og tilnærmingene til pensum. Både kurset og studentgruppen var tverrfaglig. Kursets hovedvekt var på idéhistorie og arkeologi, men vi fikk også forelesninger i retorikk og filosofi. Her oppdaget jeg også hvilken velsignelse det er at vi i filosofi ikke er opptatt av årstall!

Men tilbake til studentene. Vi var fjorten stykker som bodde i et toetasjers hus (med en leilighet i hver etasje). Det tok fem minutter å gå til Det Norske Institutt i Athen,

der vi hadde forelesninger, og omtrent ett kvarter til toppen av Akropolis. Vi bodde med andre ord svært sentralt. Det er også noe av det jeg likte best med å bo i Athen, gangavstand til alt, ettersom vi bodde midt i sentrum.

Når man bor, reiser og har undervisning sammen, blir man naturlig nok godt kjent, så studiemiljøet var ganske sammen-sveiset. Et av de mange høydepunktene var en fredagers tur sammen med Michael Wedde, til andre deler av Hellas.

Sammen med ham besøkte vi blant annet Delfi, Sparta og Olympia, og reisene rundt i Hellas sammen med ham og de andre studentene kommer jeg til å tenke tilbake på smilende. Også foreleserne våre ble vi kjent med på en helt annen måte enn man blir på Blindern.

Jeg var den eneste filosofistudenten, men det gjorde ingenting. Det var både morsomt og lærerikt med de ulike tilnærmingene til pensum og perspektivene.

Selv om kurset ikke legger så stor vekt på filosofi synes jeg likevel at det som filosofistudent var et morsomt kurs å ta, og det var også en fantastisk måte å bli kjent med Athen på. Jeg dro innimellom fordel av å være filosofistudent, blant annet på eksamen, fordi jeg hadde hatt mye om både

Platon og Aristoteles tidligere. Andre ganger satt jeg som et spørsmålstejn i forelesningene, særlig da vi begynte med arkeologi. Gøy og lærerikt var det likevel.

Kort oppsummert er turen min til Athen et minne jeg kommer til å bære med meg resten av livet. Både menneskene jeg traff, byen og kurset i seg selv, er noe som får meg til å smile når jeg tenker tilbake på det. Det var seks intense og morsomme uker, som i det store og hele gikk fort. Jeg lengter fremdeles tilbake til Athen, og er fast bestemt på at jeg skal tilbake. Jeg er glad jeg dro.